

[Borgbjerg.]

en Frontforandring, og det vilde netop være i Grundtvigs Aand. Embedsstanden skal være et Spejlbillede af hele Folket, men saa skal alle de andre, der ikke har særlige Anlæg, have en lige saa god Uddannelse, Oplysning og Opdragelse, blot af en anden Art.

Dér er det, at det 8de Skoleaar, den praktiske Mellemskole sætter ind, ad den Vej skal vi naa det ægte Folkefællesskab — et Ord, jeg brugte her i Salen under en Skoledebat for 20 Aar siden, længe før noget hed Nazi. Paa den Maade skal vi faa Folkeskolen paa ret Køl, men i et højere Plan end hidtil. Jeg ønsker min højtærede Efterfølger al Lykke og Held til at arbejde videre i det Spor, jeg ogsaa ved er hans, ønsker ham Lykke til denne Gerning, ønsker ham snarest muligt at faa gennemført, hvad jeg ikke naaede.

Christmas Møller: Jeg sagde forleden i Anledning af de Angreb, der har været paa den konservative Ungdom, og Spørgsmaalet, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nu optog, at den Mødeterror, der havde været og til Dels stadig er i Landet, hæftede jeg tilbage til 1909—10. Jeg stoler nu mere paa min egen Erindring end paa det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Angivelse af, hvad der har staaet i nogle Blade. Men dette var jo ogsaa kun een Gang. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ved jo særdeles vel, hvorledes det en Aarrække var her i Landet. Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at vi for vort Vedkommende vil ikke tillade, at forskellige meget uheldige Forhold, som vi beklager saa vel som nogen, som vi bebrejder de paagældende saa vel som nogen, uden videre bliver hæftet paa vor Ungdomsbevægelse.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde om en Begivenhed, som jeg just overværede i 1909—10: Jeg og Partiet havde ikke det mindste Ansvar. Nej, men vor Ungdom, Konservativ Ungdoms Formand her i København, Journalist Dane, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, det konservative Parti, mig kan man heller ikke lægge Ansvar paa, fordi nogle Folk har udført saadanne Handlinger, saaledes som man i Dag vil lægge Ansvar paa vor Ungdomsbevægelse og Partiet. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde just i Erindring om den paagældende Begivenhed: Jeg og Partiet havde ikke noget Ansvar. Men det, der er det grove ved de Angreb, der finder Sted i Øjeblikket i Anledning af Beskyldningerne og Politiets

Undersøgelse af forskellige Folks Handlemaade, som vi for vort Vedkommende aldeles ikke vil forsvare, det er, at man lægger Ansvar paa andre og generaliserer det over paa Bevægelsen.

Dernæst vil jeg gerne sige videre i Anledning af den Række Angreb, der har været paa den konservative Ungdom, at jeg for mit Vedkommende har Ret til at sige til den højtærede Justitsminister, at det skal vel ikke være saaledes, naar man tænker paa Angrebene Form og Farve, at det alene er disse Angreb, der undersøges? Jeg for mit Vedkommende kan med den Tillid, jeg har til mit Partis Ungdom, sige, at jeg særdeles gerne ser en Undersøgelse ført, saa som vidt muligt, men saa ogsaa en Undersøgelse, som tager fat paa alle de Angreb, der er rettet imod den konservative Ungdom, og de Provokationer, den har været ude for. Det skal vel være saaledes her i Landet, at der skal være Ligeret.

Endelig maa jeg maaske lige have Lov til at gøre et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Han sagde: Ja, der skal just være Politik i Fagforeningerne. Meget vel, maa jeg saa spørge det ærede Medlem Hr. Borgbjerg: Vil han staa frem her og hævde den Anskuelse, at Fagforeninger for Fremtiden skal vise Frihed og Frisind for anderledes tænkende end dem, der fremfører de socialistiske Anskuelser?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Der var i den interessante Tale, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg holdt, en Paastand, over for hvilken jeg nærer Tvivl, og da det er et rent pædagogisk Spørgsmaal, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, ud fra hvilke Erfaringer han rejser den Paastand. Det er en meget almindelig Paastand, at de Børn, som gaar ud af Mellemskolens tredje Klasse, naar de er fjorten Aar, staa tilbage for de Børn, der gaar ud af Folkeskolen, naar de er fjorten Aar. Men hvad er det for Erfaringer, det ærede Medlem her bygger paa? Hvilke Bevisligheder foreligger der for det? Jeg har endnu aldrig været i Stand til i Livet at konstatere, at de Mennesker, der er gaaet ud af Mellemskolen i fjorten Aars Alderen fra tredje Klasse, staa tilbage for dem, der er gaaet ud af den almindelige Folkeskole i en tilsvarende Alder. Og der er paa dette Punkt en alvorlig Fejlkilde, som det ærede Medlem ikke maa være blind for, nemlig at Undervisningen i teknisk Hen-